

ntamo SINIKKA TIRKKONEN *Unohdus*

Unohdus

Sinikka Tirkkonen

Halla, 1985

Luvaton elämä, 1987

Miten peiliin kirjoitetaan, 2003

© Sinikka Tirkkonen 2008

Ulkoasun suunnittelu Aleksi Salokannel / sisin

Kannen kuva Kalervo Palsa, *Beckett* (1969), yksityiskohta
(Nykytaiteen museo Kiasma / Kuvataiteen keskusarkisto)

Takakannen valokuva Erica Mikkonen

Taitto Make Copies

ISBN 978-952-215-042-4

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2008

ntamo

www.ntamo.net

Sinikka Tirkkonen

Unohdus

Runoja

ntamo, Helsinki

Andrei Tarkovskille

Minä kaipaen aikaa, jolloin minulla oli silmät.
Olen tullut perille.
Tapetti on repeillyt.
Kosteassa äidillisessä metsässä aika kääntyy.

Anna minun rauhassa nojata Kalervo Palsan lämpöpatteriin,
anna käden jäätikön kohista, mäkien sumun kätkeä minut,
anna syksyn ruskan palaa hiljaa luissa,
anna minun kävellä vielä kerran paljain jaloin
jäätyneen ruohon poikki suoraan luoksesi.
Anna minun rauhassa hajota.
Olen korttelin julmin nainen, kasvot vettä ja härmää,
minulla on lumesta vyötärö,
olen tulossa teräspalkkien takaa punaisesta hämärästä,
jossa odotan ruokapaketteja,
vanha sotilasmantteli päällä, huopokkaat jalassa.
Minä nukun pelkällä patjalla,
huonekalut olen myynyt vähitellen pois.
Kirjoitan isolla käsialalla pieniin sinisiin ruutuvihkoihin.
Sanasta sanaan on meren pituinen matka.
Yli kaiken minä pelkään orjuutta, vierasta järjestystä,
pulpettia ja omenaa.
Olen väärinkäsitysten nainen, puhelintolppa,
nainen joka nostelee kortteja hämärässä,
pelipöydän neljäs nainen, se punainen kuu,
minä olen kosija meren takaa, minä olen todellinen.

Runoilija istuu kuluneessa turkissaan petaamattoman sängyn laidalla.
Hän on ajanut taksilla läheiseen koivikkoon ja kävellyt loppumatkan.
Lattialla on hirven lonkkaluu, huone on täynnä tummia miehiä.
Koira livahtaa ulos ja jättää oven auki.
Valo yrittää tunkeutua sisään hyökkäivin ottein.
Sinä olet maanis-depressiivinen, joku miehistä sanoo.
Kunpa olisinkin, runoilija vastaa.
Hän kävelee ympyrää ranne mustaan harsoon käärittynä.
Hän puhuu kaupungin lapsista, joilla on alasluotu ilme,
hän puhuu pienistä tytöistä, jotka hiusmetsästä lymyävät opettajiaan,
hän puhuu sarastuksesta kylmässä kaukaisessa tehdaskaupungissa.
Hän kuvailee miten halpojen pitsiverhojen takana öisin puhkeaa katseita.
Mutta älkää välittäkö minusta, hän sanoo.
Unohtakaa, että joku syöttää puluja sydän repeämisillään.

Käkikello kukkuu viiden minuutin välein. On kevätpäivän tasaus.
Runoilija selittää, miten maailma koostuu abstraktioista,
mutta te muistatte, te muistatte vain leivänkyrsän, sen alennetun hinnan.
Joo joo, joku miehistä sanoo.

Ulkona lumeen kirjoittaa tulipunainen sormi.

Vuonna 1954 syntynyt runoilija Sinikka Tirkkonen asuu Varkaudessa ja on aiemmin julkaissut teokset *Halla* (1985), *Luvaton elämä* (1987) ja *Miten peiliin kirjoitetaan* (2003). Hän on saanut Runeberg-palkinnon, Valtion kirjallisuuspalkinnon, Otavan tunnustuspalkinnon sekä Itä-Suomen läänin taidepalkinnon. Ntamo on ylpeä voidessaan tuoda saataville tämän hänen uuden, vahvan teoksensa.

ntamo 2008 // SINIKKA TIRKKONEN Unohdus